

Iz življenja in sveta

Vesela noč v Parizu

Pariz, sredji junija.

Sent, v Parizu ti lahko Slovenec sijnano pokroka. Saj veste, da smo Slovenci vobče nekaki specialisti za krokanje in redki so menda v našem slavnem rodu, ki ne bi bili vsaj v dijaških letih prebili kako moč za omizjem zelenega carja ali v kakki drugi veseli tovaršiji, po kateri sicer rada glava boli, pa vendar, uš... In bo menda marsikatero slovensko grčo zanimalo, kako se kroka v Parizu. Evo!

Za pošten krok je treba denarcev. Kdor ima denarce, temu je igrača svet, pravi Kecal. V Ljubljani imajo dinarje, v Parizu pa vsaj franka, a še bolje, dolarje ali funte, kajti boljši krokarski lokali so vsj priprojeni, vsaj v cenah, na anglosaksonske goste.

Kadar prideš v Pariz in premoreš tejen mošnjček, pripravljena, da slušja v eni moči, te popeljem malo skozi kabarete, ki tipično obrazujejo pariško ponočnjaštvo in svobodno veseljaško življenje. To pa prične šele tedaj, ko se zapno gledališča ter zaključijo dinelji in prve večerne zabave. In zdaj, prijatelji! izvošček ali avto! Pa v kabaret ali nočno kavarno, da zaplešemo in srkamo oživljajočo francosko kapljico, opajajoč se pri tem, ob umetniški plesni godbi in prelestnem ritmu mojsterskih plesalk in plesalcev.

Občinstvo prihaja in odhaja po mili volji. Če te prevzema drež, ostaneš samo eno urico in odjadraš pred polnočjo domov, ako pa si zdrava in podietna borelnina, lahko preplešeš in prekrmfjaš vso noč v veseli in zabavni družbi.

Se pred nekaj leti je bil Montmartre edina domovina najbolj tipičnih nočnih kavarn in kabaretov; in vesele družbe so romale po strmih ulicah tega griča razvgor in po polnoči domov. Danes je sicer Montmartre še vedno precej isti kakor je bil v svoji največji slavi, toda jazz, ples in razposajeno veselje je zavladalo prav enako tudi v drugih pariških okrajih. Menda ni pariškega okraja brez kabareta, še v predmestjih ga ne pogrešiš, če te le miška tja venkal.

Lepe Evine hčere v prosornih lahkih oblačilih, raznolične kakor cvetje na gredi, se zibljejo po parketu ob zvokih prstulega jazza. Toda to že ni več nekdanji divji zamorski jazz, ne več bučen in glušeč. Jazz je prišedel iz Amerike ves nekultiviran in divje eksotičen, pa se te v Parizu prav mično civiliziral. Danes njegove melodije niso več hreščeče, marveč precej harmonične in ušesu prijajoče.

Takole v boljšem kabaretu ti vse žari v lučeh in osebe na odru so kakor posute z zlatim prahom ponočnjačnega solnca. Vzduh je klubi nočnemu hladu radi izborne ventilacije opojno nenasičen z vonjem obilega cvetja, postavljenega na mizah, in modnih parfumov. Svetle oči se lesketajo v poradi koketnosti, srebrno zvonki smeh neustavno trka na uho, premnogi dragulji blišči na lepih linijah vratov in rok. Steklenice mole svoje z zlatom obrojlene vratove iz srebrnih posod, polnih ledu, ali pa iz pletenih košaric na deviško belih namiznih prtihi; modri dimi finih cigaret in smotk suklijo nad mizami in zvoki prijubljene melodije »Tea for Two« se mešajo z veselimi pogovarjanjem in smejanjem.

Nekaj minut peš od velikih boulevardov se nahaja v Rue Daunou »Les 400« eleganten lokal, ki ga predvsem posečajo Angleži in Američani. Notranjost je spretno poslikana v modrem in zlatem, da svetlobni efekti apartno harmonirajo s tema barvama. Orkester tega lokala ne slovi samo v Parizu marveč že dolgo tudi onstran Atlantika. Med nastopajočimi umetniki (naj bo!) omenim Three Brox Sisters iz Njujorka, ki znajo s svojimi fantastičnimi plesi zares očarati vsakega gosta. In eleganca, svetek! V takem lokalu spoznaš oni elegantni, visoki svet, za katerega stroški ne igrajo nikake vloge. V Rue Daunou je še drugo zabavišče »L'Ours« (Medved), ki je nekoliko cenejše, pa tudi zelo elegantno, z dobro godbo in izbranimi umetniki. Tudi tu so gostje pretežno zabave željni, hladni albinski sinovi iz Anglije ali Amerike.

V okraju Zvezde (Etoile), ki šteje med najelegantnejše, se nahaja v Rue des Acacias kabaret »Les Acacias«, naravnost idealen za rendez-vous v toilih poletnih nočeh. Na eni strani je namreč odprt na prostran vrt, kjer se človek lahko spreha, in po pravici je ta lokal znan kot eden najhladnejših svoje vrste v Parizu. S tem pa seveda ni rečeno, da vam bo v hladni noči mrz, kajti v slučaju slabega vremena se izhodi na vrt zapro.

Za tuisce, ki so se nastanili v Passyju, je v Rue de l'Assomption kabaret »Arc-en-ciel« (Mavrica), ki ima izborno kuhinjo, lepe pesalke in dobro godbo.

Toda vrnimo se k velikim boulevardom. Ne daleč od njih, v Rue de Clichy, se nahajata kabareta »Perroquet« in »Florida«, v Rue Mogador pa »Manhattan«. Perroquet spada h Casino de Paris in se »sizplača« pogledati ga. Njegov posestnik razdeljuje gostom večkrat prav zanimive spominke, kakor lutkeplesaške in originalnih kostumih Florida je novo ime na rastoči listi mčnih lokalov in je postal znamenit radi svojih steklenih tal za ples, ki so od spodaj razsvetljena. Enako je Manhattan nova kreacija, v njej poje Lydia Salapin, hčerka znamenitega očeta.

Na Montmartru nahajamo stare kabarete in celo vrsto novih. Abbaye de Thélème še vedno privlačuje goste in po Rue Pizalle je vse polno romajočih luči, ki vabijo množično domačine in tuisce.

V istini v Parizu ni težko prekokrati noč in se pri tem imenito zabavati. Samo: denarici!

Senator La Folette umrl

«V četrtek popoldne ob 2. je v New Yorku umrl senator Lafolette.»

Ta vest se je bliskoma razširila po vsem svetu. Zadnja leta je postalo njegovo ime znano po vsem civiliziranem svetu, ker se je za časa svetovne vojne tako vehementno izražal proti njej.

Znan je postal tudi, ker je nastopil kot kandidat pri zadnjih predsedniških volitvah v Zedinjenih državah, pa je propadel.

Robert Marion Lafolette je bil rojen dne 15. julija 1855. v Primrosi v državi Wisconsin v Severni Ameriki. Njegovi starši so bili siromašni, a kljub temu se je mladi Lafolette izsolal in končal leta 1879. univerzo ter odprl svojo odvetniško pisarno. Hkrati se je prvič pojavil v političnem življenju. Začetoma je bil republikanec; toda kmalu se je sprl z voditelji, ker ni soglašal z njihovimi načeli. Šest let kasneje je bil izvoljen v parlament, ki mu je pripadal do leta 1891., ko je moral prepustiti mandat demokratom. Potem se je posvetil ožji politiki Wisconsinu in je bil par mesecev potem prvič izvoljen za guvernerja svoje države. To mesto je obdržal do leta 1907. Leta 1905. je bil Lafolette prvič izvoljen v senat.

Vse svoje življenje je bil senator Lafolette pobornik napredka. V svojem političnem delovanju je izdelal poleg manjših zakonskih določb 39 zakonskih predlogov. Ko jih je »fighting Bob«, »bojaželjni Bob« (Robert), kakor so ga splošno imenoval, donesel v zbornico, so jih splošno odklonili. To ga pa ni uplašilo, ker je vedel, da jih bodo prej ali slej morali sprejeti, ker je to zahteval duh

časa. In ni se motil: od 39 donešenih zakonskih načrtov jih je bilo tekom let sprejetih 26 v kongresu in so s tem ostali zakoni Zedinjenih držav.

V svetovni vojni je Lafolette ponovno nastopil kot hud nasprotnik vojne. Njegov neustrašni govori, v katerih je vojno kot tako najstrožje obsojal in jo brez-pojno odklanjal, so ga večkrat spravili v nevarnost, da ga zapro zaradi ve-leizdaje. Za časa vojne je tudi prenehal biti senator. Toda kmalu po prevratu je bil pri volitvah v senat zopet izvoljen z ogromno večino. Njegovo plemenito mišljenje in ravna pot njegove politike sta ga napravila zelo popularnega.

Ko se je pojavil lani v volilni kampanji za mesto novega predsednika Zedinjenih držav, ni imel Lafolette za seboj nobene stranke. Vendar je kazalo, da hoče sam ustanoviti stranko, tretjo v ameriški Uniji. To je bilo nekaj tako nezasišanega, da so prišli politični krogi popolnoma iz koncepta. V Ameriki namreč ni tal za kako drugo stranko razen republikanske in demokratske. Vendar so se jele od prevrata sem pojavljati razni stremeljenja, ki so zavzemala srednjo pot med obema ameriškima strankama, pa tudi socialističnimi tendencami, za katere doslej v Zedinjenih državah ni tal. Znano in, da so se komunisti poskušali uveljaviti, da pa so nalezeli pri tem na splošen odpor. Lafolette je pri svoji kandidaturi združil nase večinoma nezadovoljene, pa tudi na stotisoče takih, ki so oddali zanj svoj glas ne iz političnih vzrokov, ampak njegovi čisti osebnosti in ker so imeli vanj več zaupanja kot v oficijelnega kandidata lastne stranke. Največ simpatij si je pridobil Lafolette s svojim pacifističnim programom, v katerem je nastopil tudi za revizijo mirovnih pogodb in za odpravo stalnih vojsk. V volilni dobi je odstopil od svoje prvotne namere, ustanoviti lastno stranko, ker je videl, da še ni prišel čas za to. Pri volitvah je postal opasen tekme demokratu Coolidgeu, ki je bil tudi izvoljen za predsednika.

Na svojo kandidaturo je združil šest milijonov glasov, torej za polovico več kot Roosevelt leta 1912. Posebno mnogo pristašev je imel v državah Ohio, Pennsylvaniji in Kaliforniji, in sicer največ med delavci, farmarji, obrtniki, malimi trgovci, pa tudi med inteligenco in celo med bančniki.

Lafolette je bil vsekakor markantna osebnost, ena najbolj zanimivih v novodobni politiki Zedinjenih držav. Dasi neoficijelno, je vendarle predstavljal tretjo politično strujo v Zedinjenih državah, ki se bo prej ali slej izcimila v samostojno stranko. Ako ji stopi v pravem trenutku

na čelo mož, kot je bil pokojni Lafolette, ji bo uspeh zagotovljen. Smrt tako delovnega in temperamentnega moža je velik dogodek za notranjo politiko ameriške Unije.

Francoski poveljniki v Maroku

Vrhovni francoski poveljnik v Maroku je, kakor znano, maršal Lyautey, na naši sliki v sredi. Neposredni poveljnik francoskih operacijskih čet je general Draugan (na desni), njegov generalštabni šef pa general Heusch (na levi).

Predsednik praških tretjerednikov - cerkveni tat.

Praška policija je te dni odkrila v zakladnici frančiškanskega samostana v Pragi II. ogromne tatvine. Kmalu nato so zaprli Viktorja Mariško, bivšega strežnika v blaznici na Vyšehradski tč. 23. predsednika bratovščine tretjerednikov. V njegovem stanovanju so našli skladišče na cerkvah in samostanu nakradenih cerkvenih dragocenosti in reči: 200 robocev, s katerimi mašniki brišejo kelije in patene, 150 mašniških roket, več kelihov, monštranc, kadilnic in drugih dragocenosti z oltarjev, 22 velikih kipov, 3 popolne dragocene mašniške ornate, 1 pluvial, veliko perzijsko preprogo v razmerju 6 : 6 m, 2 frančiškanski kuti, 57 zlatih in srebrnih molkov ter nešteto malenkosti, nakradenih po cerkvah. Ornate, ki so jih našli pri Mariški, so strokovnjaki označili

Dežni plašči

angleški, nepremočljivi, se dobijo po ponovno znižanih cenah pri

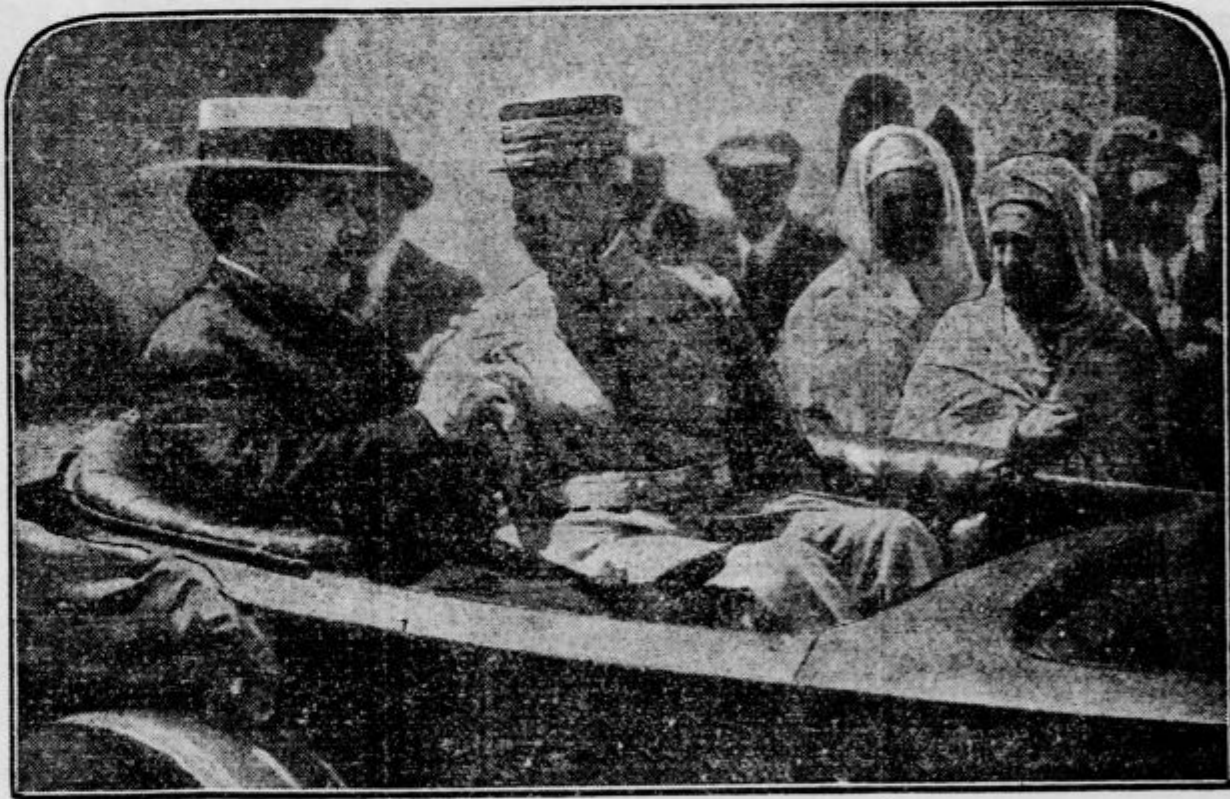
Drago Schwab - Ljubljana

kot izredne dragocenosti iz husitskih časov. En tak ornat je Mariška prodal starinarju starozitnosti; ker pa mu je ponujal le 80.000 Kč., se kupčija ni sklenila. Tercijalskemu tatu je bilo premalo denarja za toliko umetnino, ki je vredna resnično mnogo več. Prav toliko vrednost ima perzijska preproga, ki jo je Mariška ukradel v cerkvi Marije Snežne. Preproga je težka 1 in pol centa, in tat jo je moral odpeljati z vozom domov. Med keliji je bil eden iz cerkve sv. Henrika. Tatvino so odkrili po smrti župnika in so pokojnika obdoli, da je bil tat. Župnikov brat je moral škodo plačati. Vse ostale dragocenosti so last frančiškanskega samostana. Doslej je še nepojasnjeno, kako je nakradene reči odnašal. Ko so začeli iskati neznanega tatu, je Mariška izginil. Iskali so ga povsod, celo v Rimu, ker je policija mislila, da je Mariška odšel na božjo pot »svetega leta«. Od Vatikana si je praška policija preskrbela najvišje dovoljenje, da sme pregledati vse samostane na Moravskem. Policija je domnevala, da se Mariška skriva v kakem moravskem samostanu. V Moravski Ostravi so preobrnilli ves samostan, a nenadoma se je Mariška pojavil v Braniku pri Pragi, kjer je izvršil sleparijo. Izvabil je namreč od neke vrtnarke na ime trgovke L. v Pragi večji znesek. V tork zvečer so tatu zajeli. Na prstu je imel prstan, ki ga daje Vatikán le odličnim doktorjem bogoslovja. Menda je ukradel tudi ta prstan.

Viktor Mariška, bivši strežnik v blaznici, je bil »najpobožnejši« človek v Pragi. Zato so ga izvolili za predsednika 3. reda. Njegov pokrovitelj je bil fanatični aristokrat lani umrl Viotech Schönborn. Ta grof je bil navaden tercijal, Mariška pa predsednik tercijalov. V vseh procesijah je Mariška korakal na čelu tercijalov, a grof Schönborn ponizno za njim. Vedno sta bila skupaj na vseh cerkvenih slavnostih. Schönborn je visoko spoštoval Mariško, ki se je vedel kakor svetnik. Mariška je hodil zmerom s povešeno glavo, povešenimi očmi, malo je govoril, a molil po cerkvah neprestano. Kot strežnik pa je bil napram tovarišem nesramno vsoren. Ze pred vojno je iz blaznice izginilo perila za več tisoč. Pokradel ga je Mariška, a vso škodo je poravnal grof Schönborn, ki je štítil Mariško pri vseh lumparijah.

Mariška je bil že v preiskavi zaradi

Ministrski predsednik Painleve v Maroku

Poročali smo že ponovno o obisku francoskega ministrskega predsednika Painleveja v Maroku, kamor je potoval, da se osebno informira o tamošnji situaciji, a tudi zato, da dá moralne opo-

re v Maroku se borečim francoskim četam. Iz Francije v Maroku je poletel Painleveja preko Sredozemskega morja v aeroplanu, v Maroku samem je potoval z avtomobilom. Obiskal je tudi maro-

ško prestolico Fez, kjer se je spotal a maroškim sultanom. Naša slika je posneta v trenutku, ko se Painleve in maršal Lyautey poslavljata pred sultanovo palačo od maroškega vladarja.

Dr. Fr. Zbašnjik:

Na parketu.

(Iz zbirke »Motivi iz vojnih časov«.)

«Kakor samo ob sebi umevno: že zopet pred ogledalom! Ze zopet lepoticenje in pripravlanje za popoldanski in večerni — izlet!»
 «Da, moj gospod soprog! Z dovoljenjem!»
 «Zastran mene! ... Toda ...»
 «No, kaj? ...»
 «Čas je, da se domeniva! Stvar so mora razčistiti!»
 «Pa naj se razčisti! ... Toda čemu ta uvod? Moje lepoticenje? gotovo ni šele danes vzbudilo tvoje pozornosti!»
 «Ne! Vzbudilo ga je že davno! Toda čakal sem, molčal sem ...»
 «Da, čakal si! Molčal si! ... Moj gospod soprog raz molči! ... Molčal in kujal si se dolgo ...»
 «Kujal? Slabo si me umela. Molčal na sem zaradi tega tako dolgo, da zdaj lahko tem odločiteje govorim.»
 «Dobro! Govoril boš odločno ... Upam, da tudi malce duhovito, ker bi se me sicer morda lotilo — zehanje ... Saj v tem dolgem času molčanja se je moralo nakopiti v tvoji glavi čuda modrosti! ... Torej le duhovito, moj

gospod soprog! ...»
 «Bojim se, da za duhovitosti ne bo kdovekak prilike in povoda ... Stvar je namreč sila enostavna ...»
 «Radovedna sem. Za kaj torej gre?»
 «Za najino medsebojno razmerje!»
 «To se pravi, za razmere, ki so nastale med nama! Slutim, da si hotel to poudariti ...»
 «No, pa tako! Zakaj tistega, kar umevamo navadno pod razmerjem, med nama itak ni več. Midva sva na mrtvi točki ...»
 «Res je! Ampak po čigavi krivdi?»
 «Pa vsaj nočeš trditi, da po moji?»
 «Po čigavi pa? Sem mar jaz umolknila? Ali si imel kdaj kaj vzroka, pritoževati se, da ti nisem bila uslužna, pa naj bi šlo za karkoli? Vsiljiva seveda nočem biti!»
 «Bila si, dokler si upala, da me s tem premoščiš ...»
 «Preveč si domišljuješ!»
 «Ničesar si ne domišljujem, ker ni absolutno nobenega vzroka za to. Kdo po ponosei na — kaj takega? Dobijo se sicer moške, ki se ponajaj in bahajo, ako jih je poljubila — vlačuga, a jaz nisem med tistimi ...»
 «Tilil Kam meriš? ... Kaj hočeš reči? ... Zahtevam, da govoriš dostojno z menoi!»

«Čemu se razburjaš? Kaj ti ni prav? Mar beseda — vlačuga? Lepa res ni ta beseda in ne izgovarjam je red, toda ta hip nij v istini ne prihaja nobena prikladnejša na misel ...»
 «Prosim, govori jasno! Ali velja morda ta beseda meni?»
 «Ako je nisi zaslužila, ne, če pa si jo zaslužila, potem da!»
 «Protestiram kar najodločneje! ...»
 «Hahaha, ti protestiraš! Potpi mabo! Danes se hočeva pogovoriti do dobroga. Če se izkaže da sem ti delal krivico, potem ... no —»
 «Hočem, da takoj prekličesh! Ali veš, kaj je vlačuga? Fej, kaka beseda!»
 «Vem! Vlačuga je v mojih očeh vsaka ženska, ki išče utehu pri več kot enem moškem ...»
 «Kake utehu?»
 «No, katerekoli že! Razne stopnje so. Kot zakonska žena —»
 «... Bi morala po tvoje seveda sedeti ves dan doma, pa tebe občudovati ...»
 «Mene ni treba prav nič občudovati! Toda če si moja žena —»
 «... Se nisem tvoja sužnja!»
 «Nočem, da bi mi bila sužnja, ali ...»
 «No, ali ...?»
 «Mislim, da ima zakonska žena gotove dolžnosti, ki se jih ne sme kar tako

otresti ... gotove dolžnosti do moža in do lastnega doma! ... Najmanj, kar smem zahtevati od svoje soproge, je pač to, da zasluži moje spoštovanje!»
 «In jaz ga seveda ne zaslužim! Vlačuga sem pač!»
 «Žena, ki prihaja domov samo tistikrat, kadar je treba menjati toaleta, ki hodi — in še to zelo neredno — samo jest in spat domov, ki vidi svoj poklic v tem, da ne zamudi nobene priveditve, pa če je še tako dvomljive etične vrednosti ...»
 «Molči! Že! Dovolj je klevet! ...»
 «O, najudobneje bi bilo zate, ako bi še dalje molčal! Ali mera je polna! ... Prišel je trenutek, ko ...»
 «Tisti trenutek je bil že davno tu! Dobro vem, kdaj se je začelo sedanje tvoje razpokoženje, ali bolje povedano — nerazpokoženje ...»
 «Začelo se je tistikrat, ko si prvič pljunila na mojo čast ...»
 «Začelo se je s tistim dnem, ko sem se bila odločila, da bom hodila ranjenecem streč ...»
 «Ranjenecem streč! Hahaha! ...»
 «Ne rogaj se! Zavest imam, da ...»
 «Aj, zavest imaš! Zavest nemara, da opravljaš telesna dobra dela usmiljenja ...»
 «Jih mar ne?»

«Oj, kak omeje, nec sem v tvojih očeh! Bolnikom in ranjenecem hodiš streč — svoji hotljivosti! ...»
 «Iz česa sklepaš to?»
 «Iz raznih okolnosti, ali če hočeš: dejstva!»
 «Ta dejstva bi bila? ...»
 «Le počaka! zveš jih še! ... V nekem pogledu pa se seveda ujema, ako trdiš, da hodiš streč — streže se pač lahko na kaj različne načine ...»
 «Jaz mislim, da se streže bolnikom samo na en način ...»
 «Da, resničnim bolnikom! Toda raznim častnikom lenobom, ki so prišli po protekciji v bolnico in se tako izognili neprijetni službi na fronti, so streže drugače ...»
 «Tebi se blede! ...»
 «... Tistim pustolovcem bi bilo kajpakda predolgočasno, ako bi ne imeli svoje zabave, ako bi ne imeli prilike, dobrikati se takim damam, kot si ti ter hladiti si ob njih svoje od obile jedi in pijače razgrzte krvi! ...»
 «Tj nisi normalen!»
 «Da, da, častniki raznih branž in narodnosti, pa mladi popje najrazličnejših veroizpovedani, židje in mohamedanci — same eksotične prikazni, ti so, ki vas mikajo! ... In vsi tisti še mlacnočisti!

Kraljestvo mode

Kostum iz rips-alge

v barvi slonovine, okrašen s koralno rdečimi našitki. Kreacija pariške hiše Savary.

Po opravkih, na sprehodih in promenadah

Imena blagov so v letošnji poletni sezoni peštra, kakor so peštre kreacije velikih pariških modnih hiš in okusi velikomestnega damskega sveta. Tussor, trikolin, shantung, in alge. Dočim sta osobito tussor in shantung pretežno italijanska fabrikata, so alge (kakor kasha) nova specialiteta velike francoske tvornice Rodier. Dominirajo popl-alga, črpal-alga, rips-alga. Imajo baržunasto mehak značaj in so posebno prikladne za lahke poletne površnice.

Ostala francoska imena modnih blagov in tkanin, ki so v poljubni izbiri, se letos glasijo: soierées imprimées de réal; tissus imprimés de kismet; mousselin imprimés; crêpe imprimés, crêpe Georgette, crêpe ecossais; in lainage ecossais.

Kreacije zelo poljubne, v glavnem prevladuje inspiracija iz dobe Ludovika XIV.

M. Šarcova.

Tudi moda revoltira

Je-li mogoče? Da, vse kaže, da so se krojači razjezili nad vztrajnostjo, ki smo jo opažali v zadnjih sezonah v modi in da so se pripravili na veliko ofenzivo. Za poletje so namreč pripravili neopazeno tako zbrane medsezonske kolekcije. Smoter teh kolekcij je, da bi očetje in možje ne živeli v prijetni zavesti, da imajo 3 mesece mir, če posežejo spomladi ali poleti globoko v žep in nakupijo nabudnim hčerkam odn. nadležnim soprogam vsega, kar zahteva moda od dotične sezone. S temi medsezonskimi kolekcijami so torej modni saloni izjavili svojo odločno voljo, da se moda ne sme več raztezati v neskončnost, da zalog in ostankov iz zimske ali pomladanske sezone ni mogoče prilagoditi poletni modi, ne da bi se prepregli zoper stroge predpise modnega sveta.

To visoko in iznajdljivo krojaštvo hrepeni zdaj po oblikah, nad katerimi

BLUZE

Crepe ..... Din 60.-
Creppe de Chine .. 95.-
Svilene v vseh barvah .. 120.-

Krasna izbira!

P. MAGDIC, Ljubljana.

Lahak letni plašč

deškega značaja iz popl-alge marine, okrašen z belo popl-algo.

na izprehod, se ne dolgočasi, ker so njegove misli vedno daleč proč od vsakdanjih težav in nadlog.

Letošnja moda si je izmislila toliko lenih in praktičnih vrst blaga za poletne kostime, da se res ni težko z okusom in poceni oblačiti. Blaga in vzorcev tudi letos ne primanjkuje. Vendar pa bi dali prednost tistim vrstam blaga, ki se dajo prati, bodisi da je to svila ali volna. Nedvomno so prikladnejše povsem enostavne obleke, ki jih lahko po vsakem soparnem dnevu operemo, nego take, ki jih nosimo dve ali tri leta zaporedoma s sledovi potu in druge nesnage.

Poleti se nosi široko krilo. Ozkim krilom, ki so ovirala dame pri hoji in vzbujala kvečjemu občudovanje pri življenja stih mladim ali senilnih starih, je že odklenalo. Vse letne toalete so ohlapne in narabane. Rokavi so kratki, obratnik še vedno dominira in zelo rad se mu pridruži bel telovnik ali žabč. Za spremembo imajo dame večinoma po dve ali tri garniture, da gre ena vedno lahko v perilo.

Dve apartni toaleti

leva iz resedno barvne shantung-svile s plisiranim kazakom in plisiranimi rokavnimi volani; desna iz tussov-svile prav blede vijoličaste barve s serpentinso zvončastim kazakom.

Amundsen in njegov polet

Amundsenov povratek.

Samo 250 km od severnega tečaja. Kljub temu, da Amundsen ni dosegel severnega tečaja, je smatrati njegov polet v arktične pokrajine za velik uspeh, kajti severnemu tečaju se je približal na 250 km. Moderna tehnika je premagala velike težave in gotovo je, da pomenja Amundsenova ekspedicija v pokrajine severnega tečaja velik napredek v znanstvenem raziskovanju.

Kar je moglo dandanes človeštvo storiti v tehničnem oziru, se je zgodilo. Amundsenova ekspedicija je bila skrbno pripravljena in obe letali, s katerima je poletela njegova ekspedicija proti severnemu tečaju, sta izvršili svojo dolžnost. Narava je sicer krčevito branila svoje tajnosti pred drznimi raziskovalci in samo nepričakovanim zaprekom je pripisati, da Amundsen s svojimi spremljevalci ni dosegel severnega tečaja in da je ostal od njega oddaljen še 250 km, kar pa se more smatrati kot nezmatna razdalja.

Po Amundsenovih lastnih izpovedih bi ekspedicija dejansko dosegla severni tečaj, ako bi še nekoliko letela v severni smeri. Merjenje morja pa bi bilo na licu mesta nemogoče. Nekaj časa je Amundsen pomišljal, ali ne bi preletel severnega tečaja v zraku, ne da bi izvršil natančnejšega opazovanja, končno pa se je odločil, da nadaljuje polet namesto proti severu, proti vzhodu v sverho proučitev še neodkritih pokrajin. Ker sta bili obe letali zamrznjeni v ledu, je bil novi start zelo otežkočen. Položaj ekspedicije je bil zaradi tega zelo resen in da bi prihranili živila, so morali znižati svojo dnevno hrano na 300 gramov kruha za moža.

Končno se je posrečilo osvoboditi eno letalo. Četudi je bilo letalo deloma poškodovano, se je vseeno dvignilo z ledeno poljane in je zopet plulo v zraku. Dne 14. junija se je pokazala velika razpoka v ledu in 15. junija je poskušala ekspedicija izvesti nov start. Skoro vso opravilo so odvrli in pridržali so le najpotrebnejši bencin, da bi mogli nadaljevati povratek proti jugu. Start se je posrečil in po zelo napornem letu, ki ga je močno ovirala gosta megla, se je posrečilo doseči Severni rt po 9 urah. Tamkaj se je ekspedicija spustila in čakala na ugodne vetrove, da bi nadaljevala polet. Zaloga bencina je znašala samo še 120 litrov.

Kmalu nato, ko se je spustil Amundsen na Severnem rtu na kopno, je pripeljal mimo norveška jadrnica »Sjónir« iz Baatsfjorda. Ekspedicija je takoj stopila v zvezo z jadrnico, ki je Amundsen in tovariše sprejela na krov, letalo pa privezala nase z vrvi in ga vlekla za seboj. Ponoči je nastal vihar in je morala ekspedicija iskati varstva na zahodni strani Franklinovega zaliva. Ko še 16. junija veter še ni polegel, je več članov ekspedicije zapustilo z omenjeno ladjo Franklinov zaliv, da bi si nabavila v Kingsbayu novo zalogo bencina. Ekspedicija je prišla končno ob 1. ponoči v Kingsbay.

Mesec dni ni bilo o drznih raziskovalcih nobenega sledu. Ekspedicija ni dosegla svojega cilja, močni vetrovi so preprečili popolno izvedbo načrta, toda razveseljivo je, da se je kljub vsemu ekspedicija vrnila zdrava domov. Večina polarnih katastrof povzroči silna moč ledu, ki je tvorila tudi letalom Amundsenove ekspedicije velike ovire. Četudi je proti svoji volji začel od nameravane smeri proti zahodu, vendar pa ni bil njegov polet brez uspeha. Ugotovil je, da na evropski strani ni kopne zemlje. Tudi drugače je izvršil zanimiva opazovanja.

Amundsen je bil oddaljen samo 250 km od severnega tečaja. Zapečljiva je bila misel, da bi se podal na tečaj s smučmi, toda Amundsen je kot znan-

Damske promenadne toalete

najnovejše kreacije, na izbiro in po meri!

Modni atelje M. Šarc, Ljubljana

Kongresni trg 4-I.

stvenik raje nadaljeval svoja opazovanja in se odrekal vabljeni misli, da bi zgolj radi slovesa skušal doseči severni tečaj in tako spraviš morebiti v nevarnost vso ekspedicijo. Ugotovil je, da je na mestu, kjer je bil pristil spustiti se v ledeno morje, voda globoka 3750 m, 1000 km je preletel z aeroplanom, nad 100.000 kvadratnih kilometrov je mogel pregledati. Do približno 60 km pred severnim tečajem je videl pokrajino večnega ledu. Nikjer ni videl kopne zemlje in gotovo je, da io ni med severnim delom Evrope in severnim tečajem. Četudi ni bil dosežen severni tečaj, vendar pa so znanstvene pridobitve ekspedicije znatne. Letali sta se spričo moderne tehnike popolnoma obnesli. Da so prodrli svoječasnno par širinskih stopinj proti tečaju so potrebovali let. Sedaj so napravili isto pot v nekaj urah. Dne 21. maja je odletel Amundsen proti severnemu tečaju, napravil je 1000 km dolgo pot in po štirih tednih se je vsa ekspedicija, nad katero so mnogi že obupovali, zopet vrnila v Evropo. Vsa ekspedicija se je vrnila zdrava domov, ž njo tudi Elsworth, čegar oče je medtem umrl žalosti, ker je smatral svojevga sina za izgubljenega.

Človeški duh je za Amundsenovim poletom na severni tečaj praznoval novo zmago. Ni dvoma, da bo Amundsen po dosedanjem uspehu nadaljeval ob prvi priliki raziskavanje arktičnih krajev. Moderna tehnika bo omogočila, da se bodo nove ekspedicije vršile z manjšo nevarnostjo kakor doslej.

Kako je postal Amundsen polarni raziskovalec

Amundsen je, kakor znano že pred 20. leti poskušal prodreti na severni tečaj. O obsežnih pripravah za to ekspedicijo in o svojem prejšnjem življenju pripoveduje Amundsen sam:

30. maj 1889, ostane menil in mnogim Norvežanom trajno v spominu. Tega dne se je vrnil v Kristijanijo (Oslo) Nansen, ki je na smučeh prepotoval Grenlandijo. Iz vseh krajev so se zbirale množice njegovih prijateljev in rojakov, da pozdravijo viteza norveškega narodnega sporta, tega čudovito energičnega moža, ki je riskiral svoje življenje, da pribori domovljaj priznanje vsega sveta. Vsa Norveška je triumfirala. V tem svečanem razpoloženju, med navdušenimi ovacijami Nansenu sem začel sanjati: tudi jaz bom polarni raziskovalec. Ta misel mi ni šla več iz glave.

Štirj leta pozneje je odšel Nansen na svojo riskantno ekspedicijo. Ne glava na to, da sem bil še zelo mlad, je bila moja iskrena želja, da bi mogel Nansena spremljati. Toda materina skrb in bojazen je zakrivila, da sem opustil ta načrti ter se vrnil h knjigam, mesto da se pridružim Nansenovi ekspediciji. Kmalu potem mi je umrla mati. Ker me v življenju po njeni smrti niso več vezala rodbinska čustva in ker nisem imel nikogar, ki bi imel pravico zahtevati, da ne riskiram svoje glave, sem opustil študije ter se lotil polarnega raziskovanja. Prvi moj poizkus v ledenem morju je bil lov na tulnie 1. 1894. Kot nadporočnik sem se pozneje udeležil tudi belgijske polarne ekspedicije pod vodstvom Gerlacha. Med ledenimi gorami so dozorele moje mladostne sanje. Iz polarnih pokrajin sem se vrnil domov s trdnim sklepom, da poskusim svojo srečo in pridem na severni tečaj od severozapadne strani.

Po povratku v domovino sem informiral o svojih načrtih ravnatelja meteorološkega zavoda v Kristijaniji dr. Aksela Stena. Ta moj najboljši prijatelj me je skupno s prof. Neumayerjem, največjo avtoriteto na polju magnetizma, neustano bodril in nagovarjal, naj se lotim tega podjetja. Toda vse se mi je zdelo samo teorija, dokler ni odobril mojega načrta tudi Nansen. Nekega dne sem potrkal pri znamenitem raziskovalcu. Pripadam, da mi je bilo tesno pri srcu, ko sem pomislil, da stopim pred tega čudovitega moža, ki sem ga že davno smatral za neko nadčloveško bitje.

Nansen pa je odobril načrt mojega podjetja. Od tega dne sem živel v trdnem prepričanju, da se moje sanje ure-

«Tudi popoldne?»
«Tudi!»
«Ni res!»
«Pa vedi ti bolje!»
«Vem, kar vem! Cas se bliža, ko se diš navadno v kavarni...»
«No — in kaj zato?»
«Sestanek pač!»
«Sestanek? Kdo me je še kdaj videl v kavarni v kaki družbi?»
«Tega jaz tudi nisem trdil. Sestanek — toda lepo prikrito! Ti v svojem, on v svojem kotičku! Ni pozdravita se ne! Samo oči govori! In semertija kak diskreten nasmehljaj! Toda ljudje so čudovito bistrovidni! Ničesar ne prezrejo, vse opazijo... Ko se zmrachi, se dvigneš in greš. Kmalu za teboj on! — Včasih pa tudi on prej in ti za njim!»
«To so same gole kombinacije!»
«Kako potem to, da vaju vidijo pozneje pa skupaj? Enkrat ti, enkrat tam — na samotnih krajih seveda! In kako to, da imata tolikrat oba, ti in on, ob istem času opravka na št. 47 — ulice, mislim, mi ni treba navajati...»
«In kdo je tisti, ki se baje shajam z njim?»
«Ni vedno eden in isti! So še druge številke in še druge ulice. Vsekakor ljubši v enem kot drugem pogledu izpremembo!...»

«In ti praviš, da me ne zalezuješ!»
«To storijo radovoljno drugi, ki jih, kakor videti, vsa stvar boli zanima kot mene.»
«Pa hodijo seveda tebi praviti! Plemenite duše! In ti si aboten dovoli, da jim verjameš!»
«Jaz verjamem samo absolutno zanesljivim osebam!»
«Kako moreš vedeti, kdo je zanesljiv?»
«To ni tako težko določiti! Če mi pove kdo kaj iz sočutja, ako me opozori na to in ono zaradi tega, da bi moja čast ne trpela preveč...»
«Pa imej torej svoje zaupnike! All vprašam te: ni mar prav lahko mogoče, da se tudi oni motijo? In kaj je s tem dokazano, ako me je kdo videl, da sem šla v tuje stanovanje, pa če tudi k največjemu lahkoživcu? Na slabih nogah stoji morala onih žensk, ki nimajo poguma, da bi se podale včas v nevarnost! Prava čednost se ne omake tako hitro, moj dragi, kot ti misliš...»
«Izborno se braniš! Samo ne vem, kak namen naj bi potem imeli taki obiski!»
«Namen — moj Bog!... Rada se pač razgovarjam z ljudmi, ki se odključajo po svoji izobrazbi, z ljudmi, ki so mnogo videli, mnogo izkusili...»

«In predmet razgovorov?...»
«Gledišče, umetnost, sport...»
«To naj ti kdo drugi verjame!»
«Pa ne verjem! Ne silim te! All mi moreš kaj drugega dokazati? Kdaj je bil kdo zraven? Imaš mar pričevanje?...»
«Včasih se da dognati resnica tudi brez prič! Tudi ako bi tistikrat v bolnici ne bilo naneslo tako, da sem na lastne oči videl, kako in kaj znaš, tudi če bi me ne bil nikoli nобeden človek opozoril na tvoje počenje — bi le predobro vedel, kaka je tvoja morala in kako globoko si se pogreznila. Kal potroba prič, ko si pa sama proti sebi pričala, ko si se pa sama tako jasno izdala!...»
«Jaz sem se izdala?... Kdaj?...»
«Trenotki so v življenju, ko zastanejo človeku vse misli, ko preneha vsak preudarek, ko vlada eno samo možgno čustvo...»
«Abotnosti! Na kak način naj bi se bila izdala?»
«Na ta način, da si v hipih tiste skrajne intimnosti, ki je možna med možem in ženo, da si v trenutku, ko najmogočnejše vzplapola plamen na Venerinem žrtveniku, ko je sladkost ljubezni dosegla svoj višek, pozabila, v čigavem objemu si in...»
«Ovori, govori — povej, kaj se je

izleglo v tvoji bolestno razburjeni domišljiji!...»
«...da si v tistem trenutku, v tisti nastadi iskala in nudila finese, ki jih nepokvarjena ženska ne pozna in jih tudi ti nisi poznala, dokler nisi prišla v stike z ljudmi, ki so te smatrali za primerno nadomestilo onih žensk, ki po javnih hišah s svojo račinanostjo priklepajo nase razvajene moške!...»
«In tako si srečno zopet pri vlačugah!»
«Ne morem za to! Od katerekoli strani si ogledam stvar, vedno zopet se kaže mojim očem tvoja propadlost...»
«Nisem propala, nisem to, kar hočeš napraviti ti iz mene, nisem vlačuga! Vlačuge so ženske, ki se prodajajo! Kdaj in komu sem se jaz prodajala?»
«Meni — če nikomur drugemu!»
«Tebi?... Ker si me oblačil in preživljal?...»
«Spominjam se, da si bila pripravljena ustreči moji želji, samo pod pogojem, da poravnam račune tvoje modistke!...»
«Med možem in ženo se dogaja marsikaj, kar...»
«Da, to je tista prednost zakonskega moža, da mora svoji ženi drago plačevati, kar drugi pri nji lahko zastonj dobe!...»

«Dolgočasen si!»
«All se ti vidi?»
«Omejen! Nazadnjaški!...» sem še jaz tedaj spraševala: kje si bil, kaj si počel?»
«Primerja se ne vjema! Mož in žena ni vseeno!»
«Ni vseeno?»
«Ne! Gotovo tudi jaz nimam dolžnosti do tebe, tudi ti smeš mene pozivati na odgovor. Navzlic temu pa je razloček velik!... Zakaj naj bi n. pr. jaz komu drugemu vzdrževal — recimo: ljubico, ali — metreso?...»
«Po kakih pravilih me imenuješ tako? Na nikogar se ne vezem!...»
«To je res — ker si pač vsakemu na razpolago! Boljše karakteristike nisi mogla podati sama o sebi...»
«Dovejlj Kaj ti mar?...» Kdor je vreden moje ljubezni, ta naj jo ima! All naj bi bila takemu možu — ljubko, kakršen si ti, vse svoje življenje sužnja smešnih predsodkov?... Moja duša je velika...»
«In tvoje srce ohlapno...»
«Polno ljubezni, polno usmiljenja je to moje srce!...»
«Aj, morda pozna celo ljubezen iz — usmiljenja?...»
«Zakaj bi ne bilo kaj takega mogoče?... Zakaj ne bi izkazala ljubav-

James Oliver Curwood:

Onstran pragozda

Zolta ptička je sedla, igrajoč se s silno kito hčerkinjo. In posvetovala se je s svojimi duhovi in duhovi so ji rekli, da je Roger Mc Kay ravnal pravilno, ko je ubil tistega moža. Verjela jim je. Zakaj njena vera je bila brezmejna. Duhovi bi ji ne lagali.

Toda nemir te noči je težko pritiskal na njeno srce. Zdelo se ji je, kakor da čuje šepet nad streho, a ni ga razumela, bilo je kakor več prepletajočih se glasov, in naenkrat jo je popadel strah.

Iztegnila je roko, da bi zbudila moža, a jo zopet skrčila, odložila težko hčerkinjo kito, vstala in se odplazila venkaj v noč, da bi morda mogla slišati jasneje in razumeti.

Oči so ji blodile k vzhodu in zapadu, išočoč znakov nevihte. Toda nevihta ni grozila z nobene strani. Oblaki so se preganjali počasi, zvezde so svetlikale med njimi in o gromu ni bilo niti sledu. Srce ji je skoraj prestalo utripati in pritiskala si je roko na prsi.

Počela je razumevati: duhovi jo opozarjajo na nevarnost, ki se bliža naglo, skoraj neposredno. Nevarnost pa preti temu belemu možu, ki spi nekje tu v bližini.

Hitro ga je začela iskati, stopajoč neslišno s svojimi malimi, rjavimi nogami po mehkem, belem pesku. Oblaki so se prorodili in zvezde so posvetile jasneje, kakor bi ji hotele iskanje v temi olajšati.

Pravkar se je bil Roger prebudil iz sanj, odprl je oči in sedel. Tedaj je opazil postavo, stoječo blizu njega na pesku. Mislil je, da je Solnčni oblak, ker Pik je stal in nategoval vrat k nji. Potem pa je spoznal Zolto ptičko, ki je zrla nanj uprto in s posebnim pogledom svojih krasnih oči.

Vstal je, pristopil k nji in jo prijel za roko. Bila je mrzla. Čutil je, kako se je zdrznilo njeno vitko telo in kako ji oči bliديو po noči.

«Čuj, Neekewo!» Stisnila mu je roko in nekaj trenutkov je slišal, kako ji buči srce.

«Začula sem to že dvakrat,» je nato šepetala. «Neekewo, oditi moraš!»

«Kaj si čula?»

Zmajala je glavo. «Nekaj — sama ne vem, kaj. A pravi mi, da ti grozi nevarnost. Bliža se — počasi in oprezno. A je že prav blizu. Slišiš? Ni li bil zvok tam na vodi?»

«Mislim, da je udarila divja raca s krilom po vodi.»

«In zdaj?» je vzkliknila naglo in mu stisnila roko še huje. «Ta zvok — kakor bi se les zadel ob les...»

«Gos se je zadržala daleč na bregu.»

«Ne, ne... grozi ti nevarnost. Že čisto blizu.» Oči so se ji upirale v temo. «Neekewo, slišiš?»

«Riba je skočila iz vode.»

A zaslišal je tiho grčanje Pikovo. Ozrl se je nanj, — Pik je

dvignil nos in volal tja v gosto temo nad jezerom.

«Kaj je, Pikek?» je vprašal.

Pik pa je zagrčal znova.

Roger se je doteknil mrzle roke, počivajoče mu na rami.

«Pojdi spat, Zolta ptička! Zame, moža, more biti samo ena nevarnost — policija. A rdečesuknarji ne potujejo v temnih urah, kakršne so v nocojšnji noči.»

«Prihajajo,» je odvrnila. «Ne slišim, ne vidim jih, toda prihajajo.»

Njeni prsti so mu stiskali ramo.

«In so že blizu!» je dihtela.

«Razburjena si,» jo je miril. «Nevarnosti ni. Le noč je nemirna, težka in ne moreš spati.»

«Veruj in dospesi na svoj cilj! Ako pa ne boš verjel — Umolknila je. «Si slišal? To je bilo veselo!»

Roger je sklonil glavo in poslušal.

«Da, veselo,» je rekel, a glas je zvenel tudi njemu tuje. «Bržčas kdo tvojih ljudi, ki se vrača v taborišče.»

Okrenila se je, stoječ tesno ob njem.

«Zbogom, Neekewo!» je pošepetala drhte in zbežala v tepec Vitkega srnjaka. A naglo se je vrnila z možem iz kolibe.

Roger se ni genil in je gledal, kako sta šla navdol na breg jezera, ter sta stala ondi, čakajoč, da pripluje tuji cancol mimo in se ondi ustavi. Čoln se je bližal polagoma. Roger je videl dva moža v čolnu; Vitki srnjak je stal do kolena v vodi in pozdravljal došleca.

Neki glas mu je odgovarjal. A pri tem glasu se je Roger bliskoma vrgel na zemljo poleg Pika, Pik pa je pokazal svoje zobe in zagrčal. Roka gospodova ga je opozorila, naj molči, in oba sta se odplazila nazaj v senco. Izpod kosa platna je potegnil Roger svoj nahrbtnik in si ga je mirno zapenjal, čakajoč in prisluškujoč.

In ko je začel vnovič isti glas, se mu je spaci obraz v zaničljivo grimaso ter se tiho zahetel.

«To je Cassidy, Pikek! Ne morem se iznebiti tega rdečega lisjaka, kaj?»

Bodra, poredna veselost mu je posvetila iz oči. In Roger si je nastavil obe dlani na usta kakor cev ter je zaklical glasno v noč: «Halo, Cassidy! Saj ste vi tu, Cassidy!»

Piku se je ustaljalo srce. Čutil je grozno opasnost. Z brega ni bilo odgovora. Niti glasu od nikoder ni bilo. A le nekaj trenutkov.

Potem pa se je oglasil nekdo in vsaka beseda je rezala temo kakor krogla:

«Da, tu je Cassidy — desetnik Ferenc Cassidy, oddelka M kraljevske severnozpadne jezdne policije. Ali ste vi, Mc Kay?»

«Da jaz sem,» je odgovoril Roger. «Ali velja najin dogovor, Cassidy?»

«Velja!»

Senca je švignila po bregu in glas je odvrnil:

«Pazite, Mc Kay, ako vas zagledam, ustrelim!»

Z namerjano pištolo se je vrgel Cassidy k mestu, kjer je stal Roger s Pikom. A mesto je bilo že prazno. Le kos starega platna

je obležal. Tudi Indijanez Cassidyjev je prišel in je stal za njim, Nekaj minut sta oba poslušala prasket vej v gošči.

Vitki srnjak se jima je pridružil in končno je prišla tudi Zolta ptička z očmi, ki so ji žarele od razburjenosti. Cassidy jo je gledal in ostrmel nad njeno krasoto. Kar pa je videl na njenem obličju, ga je napolnilo s slutnjo. Vrnil se je na breg. Ves prestrašen je obstal ter kričal presenečen: njegov čoln z vso opremo je bil izginil!

V zvezdnatem polmraku za njim se je oglasil tih smeh, ko je Zolta ptička bežala v svojo tepec.

In iz megle nad gladino jezera — daleč odtod — se je odzval glas, glas Rogerja Mc Kaya, zvanega Veseli:

«Zbogom, Cassidy!»

S tem glasom pa se je mešalo lajanje — bil je Pik!

V svoji tepeci je trenotek kasneje Zolta ptička pritisnila glavo Solnčnega oblaka k svojim toplim prsom in obrnila svoje obličje hvaležno k otvoru za dim v strehi kolibini. Duhovi so ji bili odondod šepetali svarilo. Motno in še oddaljenije je slišal njen napeti sluh zopet:

«Zbogom, Cassidy!»

XII.

V Cassidyjevem čolnu, ki ga je poganjal vztrajno z veslom globlje v tajnostne vode Wollastona pod motnim migljanjem zvezd, je imel Roger čut, da je noč polna opojnega razburjenja. Vsa tesnoba in zlovesča nemirnost sta naenkrat izginili. Hrepenenje po pustolovstvu mu je zopet brodirilo po krvi. Smejale se je, krepko in spretno veslal in misel, da je proskribiranec, da je izgubil Nado in vse, kar daje življenju ceno, ga ni mučila več tako težko. Bil je to zopet oni stari, lahkomiselni smeh, ko si je predstavljaval Cassidyja tam na bregu s še bolj rdečim obrazom, kakor so mu bili lasje, divje prekipevajočega in po pesku sem ter tja tekajočega, ker mu je odpeljal canoe.

Midva sva neločljiva, Cassidy in jaz,» je razlagal Piku. «Naj se obrnem kamorkoli, Cassidy mi gotovo sledi. Cassidy ima pač ukaz, da mora dobiti Rogerja Mc Kaya živega ali mrtvega, zato me lovi, a me ne more zgrabiti, ker sem vendar zmerom nekolično pred njim.»

Desetkrat že bi bil Roger lahko ubil Cassidyja in desetkrat že bi bil Cassidy lahko ubil Rogerja. A nikoli ni izkoristil niti ta niti oni prilike, da bi uničil nasprotnika. Že dolgo sta igrala to igro, a igrala sta jo kot moža, in prav ta poštenost v igri, ki jo je Cassidy izvajal skoraj kot sport, je vzbujalo v Rogerju često željo, da bi šel k njemu in mu podal roko kot prijatelju.

Rogerju pa se je zdelo, da se je v nocojšnji noči začel poslednji akt v tej tragediji. Zahetel se je, ko si je predstavljaval, kaj se godi zdajle tam na bregu. Cassidy se sklicuje na zakon in zahteva od Vitkega srnjaka nov čoln in novo opremo. Vitki srnjak pa kolikor možno zavlačuje čas s pripravami, in preden bo Cassidy zopet na vodi, bo imel Roger že najmanje miljo med seboj in rdečelasi Usodo, ki se mu vedno obeša na pete. In Wollastonsko jezero, šestdeset milj dolgo in za polovico toliko široko, je ponujalo dosti točk, kjer se mu je bilo lahko skriti.

Pozor! Samo 300 Din franko na dom!

Ta garnitura kuhinjske posode je iz najboljšega aluminija snežno bela in desetletja trpežna. Dobavlja se proti predplačilu ali povzetju.

Kovinska industrija INŽ. J. & H. BEHL, Maribor, S.H.S. (Metallindustrie) Aleksandrova cesta št. 6. 265-a

Advertisement for bicycles and children's toys. Text: Najcenejše in največje skladišča dvokoles, motorjev, otroških vozil, šivalnih strojev, vsakovrstnih nadomestnih delov, pnevmatik. Posebni oddelki za popravila, popravila, emajliranje in ponikliranje dvokoles, otroških vozil, šivalnih strojev itd. Prodaja na obroke — Cenik franko. "TRIBUNA", F. B. L. tovarna dvokoles in otroških vozil Ljubljana, Karlovska cesta št. 4. 106a

Žagovedja, žagarji, drvarji.

Žagovedja spreten in zanesljiv, več gateristov, cirkularistov rabi družba „Jezerko“ v Kokri nad Kranjem.

Ponudbe naj se pošljejo za nastop 1. deloma 15. julija z navedbo dosejanega službovanja.

Gozdni akordanti ali pa tudi posamezni delavci za gozd in žago naj se pa zglašijo osebno.

Advertisement for Erman & Arhar. Text: Splošno mizarstvo ter izdelovanje žaluzij, rolojev i. t. d. St. Vid nad Ljubljano - Slovenija. Izdelujemo: lesene roloje „System Esslinger“ in „System Klett“, lesene žaluzije v različnih barvah na irakove in verižice ter platnene in gradžaluzije iz prvovrstnega materiala. Sprejemamo tudi vsa tozadevna popravila.

Penzionat in restavracija „Slovenec“

Vila Ricca, Baška na otoku Krku

Prporoča svoje lepo urejene in zajamčeno čiste sobe poleg kopališča Hrana prvovrstna, kakor tudi najboljša vina. Preskrba s stanovanjem, hrano in kopalniško takso Din 70— za osebo na dan.

Prporoča se z odličnim spoštovanjem

8223a Gabriel Breznik, restavrat.

Advertisement for K. Wesiak, Maribor J. Text: od Din 170 naprej. Priporočamo knjigo: Stojanovič A., Kumanovska bitka. Popis bitke in njen pomen z dvema zemljevidoma. Knjiga velja s poštnino vred Din 31— ter se naroča pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani. Prešernova ulica 54. Dnevne, poštno in železniške pošiljave. 245a

Advertisement for KATERI POSESTNIK enonadstropne vile ali hiše v Ljubljani. Text: bi bil pripravljen dogovoriti se z resnim reflektantom glede celotnega ali delnega financiranja. dozidave II. nadstropja. protti večletni stanovanjski pogodbi. Centralna solnčna lega pogoj. Ponudbe upravnistvu pod: „Dozidava II. nadstropja“. 3464a

Advertisement for Frissée rayé in Shantung barvasti. Text: so zadnje novosti blaga za letne obleke. H. KENDA, Ljubljana, Mestni trg št. 17.

Advertisement for REFORM. Text: steklenice za vkuhanje sadja in povrnine so najboljšee in najcenejše. Glavna zaloga za vso državo: Lovro Petovar, Ivan Kovel. Istotam se dobe Zupančeve knjige „Konzerviranje sadja in povrtnin za domačo uporabo“ v slovenski in hrvatski izdaji. 176 a. Gospodinjje, naročite!

Advertisement for Slikanice (Abziehplakate). Text: za izložbena okna in tramvaj i. t. d. najboljša traina reklama. Po načrtih prvih umetnikov. 3362a August Jüttner, Saalfeld/S (Deutschland) Postf. 9.

Advertisement for Velenjski premog. Text: po izredno nizkih cenah dobavljata: Direkcija državnega rudnika Velenje in glavni razpečevalec: Prometni zavod za premog, Ljubljana (isti tudi potom posrednika tvrdke Oswatitsch & Dejak, Celje). Na zalogi tudi velika množina zidne opeke.

Moži! Ločitev zakona

je neizogibna, ako dobitm v jedi še enkrat ščurka!

Zena: Bog! Saj mi pijejo ščurki že ves čas kri. Pa kaj pomaga, če pa ni sredstva zoper nje!

Moži: Prei ga res ni bilo. Toda koncesionirani zavod „Pana“ v Ljubljani na Poljanski o. 12 je iznašel sredstvo, ki pomori brez vsake nadležnosti in brez vseh posledic vse ščurke, miši in podgane. Poidi ali pa piši takoj tja!

Advertisement for Tovarniška zaloga pohištva. Text: od najfinije do najpreprostejše opreme po izredno znižanih cenah se dobi pri ANDREJ KREGAR, tovarna pohištva, ŠT. VID nad LJUSLJANO, (nasproti kolodvoru Vižmarje). 280a

Advertisement for Buzetsko društvo za štednjo i zajmove, reg. zadr. na neograničeno jamčenje u Buzetu. Text: prodaja svojo novo moderno hišo v Mariboru, Marijina ulica št. 25 v bližini sodnije. Vporabna za trgovino, stanovanja, pisarno in drugo. Natančnejše informacije poda g. Klanč Peter, Maribor, Aleksandrova 44/III. ali neposredno gornji zavod.

Advertisement for Trgovina modno-galanterijske stroke v glavni ulici Maribora se prod. Text: Sortirama je z novim blagom in dobro uvedena pri dobaviteljih in konzumentih. Vodi se v manjši režiji. Radi preselitve v rojstni kraj prod se brez odstopnine. Potrebno je za takoj 100 do 120.000 Din, ostanek se lahko sporazumno odplačuje. 3423a Resni reflektanti naj se obrnejo na Oglasni zavod Vosiša naslednik, Maribor, Siomškov trg 16.

Advertisement for Javna vzgojna zavoda v Ptuj. Text: Za dečko: Dijaški dom, Prešernova ulica št. 29. Prostor za 100 gojencev. Za deklice: Mladika, Z lastno gospodinjstvo solo in izobraževalnim letnikom. Prostor za 60 gojenk. Gojenci in gojenke obeh zavodov imajo v zavodih stanovanje, popolno oskrbo in vzgojo in lahko obiskujejo realno gimnazijo, deško ali dekliško meščansko solo in šolo Glasbene Matice. Prospekti so brezplačno na razpolago pri vodstvih zavodov. Na obroke in posode prve svetovne fabrike: STEINWAY, FÜRSTER, BÖSENDORFER, Original STINGL itd. dobite let pri muziko-strokovnjaku (dvaem učitelju Glasbene Matice) ALFONZ BREZNIK Ljubljana, Mestni trg 3, poleg magistrin. Istotam najboljšega izbira vsakovrstnih godal, mojskih violin in najinejših strun. Najpopolnejše tvrdka Jugoslavije! 61a

